

Myanmar'da demokrasi rüzgari Müslümanlardan yöne esmeli

The Burma Times
we reveal times

Home Page Breaking News Burma News National News World News

BREAKING ab » Another death from snake bite in India » Rakhine meeting

HOME » ARTICLE » THE WINDS OF DEMOCRACY IN MYANMAR MUST BLOW IN THE DIRECTION OF MUSLIMS

The Winds of Democracy in Myanmar Must Blow in the Direction of Muslims

Posted By: admin Posted date: September 16, 2015 In: Article
No Comments

Burma Times: By Harun Yahya .16 September 2015

The history of democracy in Myanmar is a rather troubled one. From the 11th to the 19th centuries, the country was weakened by fighting among its princelings, but was then gradually colonized by the British after 1826. British rule came to an official end in 1948, but independence did not bring democracy to the people of Myanmar.

Myanmar demokrasi tarihi açısından oldukça çalkantılı bir geçmişe sahip. 11-19. yüzyıllarda prensler arasındaki savaşlar sırasında oldukça yıpranan ülke halkı 1826'dan itibaren adım adım İngiliz sömürgesi oldu. 1948 yılında İngiliz sömürge yönetimi fiilen sona erdi. Fakat bağımsızlık Myanmar halkına demokrasiyi getirmedi.

1962'de General Ne Win başkanlığında askerlerin baskıcı rejimi 2008'de ilan edilen anayasa ile değiştirilmeye çalışılsa da seçimler ancak 2010'da yapılabildi. Bu seçimlerin Cumhuriyet rejimine geçiş için büyük bir adım olduğu düşünülüyordu. Ancak sonuçlar askeri yönetimin fiilen bitmediğini gösterdi. Çünkü Myanmar ordusunun desteğine sahip Birlik, Dayanışma ve Kalkınma Partisi %80 oranında oy almıştı.

Peki bu beklenen bir sonuç muydu?

Bu soruya Aung San Suu Kyi liderliğindeki muhalefetteki Ulusal Demokrasi Birliği partisinin cevabı 'evet' olacaktı. Muhalefet ülkede geniş çaplı usulsüzlüklerin

yaşandığını ileri sürerek seçimleri boykot etti. 23 Aralık 2012 tarihinde 664 üyeli parlamentoda milletvekillerinin çeşitli görevlere atanmasıyla boşalan 45 sandalye için yapılan ara seçimlerde bu kez Ulusal Demokrasi Birliği 40 sandalye kazandı. Bu seçimlerin ardından Batı dünyası Myanmar'da demokratik açılımlar olduğunu ve Batı normlarına uygun önemli gelişmeler kaydedildiğini belirtti. Hatta ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, İngiltere Başbakanı David Cameron ve AB Dış İlişkiler Yüksek Temsilcisi Catherine Ashton gibi dönemin ünlü siyasetçileri bu tarihlerdeki ziyaretleriyle Batı'nın Myanmar demokrasisini benimsediği sinyallerini verdi.

2012 Myanmar'ın dış dünyaya açılması için dönüm noktası oldu. Sırasıyla Nisan 2012'de AB, Temmuz 2012'de ABD, Myanmar'a uyguladıkları ekonomik ambargoları kaldırdılar. Batılı şirketler zengin kaynaklara ve ucuz işgücüne sahip olan Myanmar'ın artık demokratikleştğine kesin karar vermişlerdi.

Peki ama Myanmar Batı'nın gözünde demokratikleştirse, Arakanlı Müslümanlara yönelik baskı bu demokratikleşme sürecinin neresinde yer alıyor?

Aslında Arakanlı Müslümanlara yönelik baskı İngiliz sömürgesi zamanında da vardı. Fakat bu süreçte gerek Müslüman gerekse Budist halk baskı konusunda eşitler. 1962 askeri cuntası sırasında ibre Müslümanların aleyhine dönerek onlar üzerindeki baskıyı arttırdı. Hatta askeri yönetim petrol, doğal gaz, değerli taşlar ve uranyum gibi zengin yeraltı kaynakları ile ekonomiyi güçlendirmek isterken, Müslümanların ve diğer azınlıkların yaşadıkları yerlerdeki kaynaklara ve dolayısıyla topraklara zorla el koymaktan çekinmedi. Bu şekilde mal sahibi olma hakkı Müslümanların elinden alınmış oldu. Üstelik Müslümanlara yönelik baskı hareketi bununla da kalmadı.

Myanmar geçmişte, özellikle askeri yönetim zamanında dış dünyaya kapalıydı. Zaten askeri yönetimler döneminde genelde o ülkeye pek dış müdahale yapılamaz; cılız eleştirilere askeri yönetimler kulaklarını tıkar. Şimdilerde Batı dünyasının demokratikleştğini iddia ettiği Myanmar gerçekten de demokrasiyi yaşıyorsa Müslümanlar neden ölmeyi göze alarak açık denizde derme çatma teknelerle başka ülkelere sığınmaya çalışıyorlar?

Gerçek şu ki Myanmar henüz demokrasinin ilk basamağında bile sayılmaz. Çünkü Müslümanlar şehit edilmeye devam ediyor, hapsedilen veya işkence gören Müslümanların sayısı bilinmiyor ve çoğunun akıbetinden bir daha haber alınamıyor. Kadınlara tecavüz ediliyor. Son 20 yılda tek bir cami dahi yapılmadı; mevcut olanların ise bakımına bile izin verilmiyor. Evlerinde kullanabilecekleri tek malzeme ahşap; bu evler kaza ile yanarsa cezası altı aya kadar hapis. Doğan her çocuk ve ölen her birey için, ayrıca buldukları yerden başka bir yere gitmek için devlete vergi ödüyorlar, evleri, ibadethaneleri yıkılıyor, seyahat özgürlükleri yok, iş yeri açabilmeleri için mutlaka bir Budist'le ortak olmak zorundalar, devlet kurumlarında çalışamıyorlar, devletin hiçbir kurumundan, hatta hastanelerden bile faydalanamıyorlar, çocuklar en fazla liseye kadar okuyabiliyorlar, cep telefonu, sabit telefon ve motorlu araçlara sahip olamıyorlar, nüfus cüzdanları olmadığı için seçme ve seçilme hakkına sahip değiller, evlenmeleri izne tabii, evlenirken kadın ve erkek devlete ayrı ayrı vergi ödemek zorunda.

Burada sayılanların sadece bir tanesi bile Batı dünyası için demokrasi ihlalidir. Fakat Batı dünyasının çöken ekonomisi için Myanmar hem hammadde sağlayacakları hem de üretim yapabilecekleri yeni bir kapı. Üstelik ABD için gittikçe güçlenen Çin'e karşı ileri karakol olarak değerlendirilebilecek konumda. İşte bu sebeplerle Batı dünyası demokrasi ihlallerinin üst düzeye çıktığı Myanmar'a karşı sessiz kalmayı tercih ediyor, Myanmar'da hayal ürünü bir demokrasi yaşıyor, Müslümanlara yönelik ihlalleri de bu hayalin arkasına saklamayı tercih ediyorlar. Çünkü aksinde insan hakları ihlallerini destekler hale gelecek ve kendi demokrasi normlarıyla gelişecekler.

Peki yoksulluk, acı ve işkence altında kıvranan insanları görmezden gelmek, bir hayalin arkasına sığınmak, yardım seslerini duymamak, ülkede demokrasi kavramının hiç gelişmediğini gizleyebiliyor mu?

Elbette hayır. Vicdanların körelmediğini göstermek için yapılması gereken çok şey var. Uluslararası toplum Myanmar hükümeti üzerinde daha sert bir şekilde varlığını hissettirmeli. Myanmar ekonomik anlamda gelişmekte olan bir ülke. Zengin doğal kaynaklara sahip. Ama bunları işleyecek teknik bilgi ve donanımı yok. Bu durumda gerek Batı dünyasının gerekse Güneydoğu Asya Uluslar Birliği'nin (ASEAN) Myanmar hükümetinin Müslümanlara uyguladığı ayrımcı politikayı değiştirmesi için ambargo uygulaması şart. Ekonomik yaptırım yoluyla hükümet zulme son verme konusunda ikna edilebilir. Kınama, eleştirme veya cılız insani yardımlar bu bölgedeki insanlara demokrasiyi ve özledikleri özgürlüğü getirmez. Myanmar'ı doğrudan etkileyecek uluslararası önlemlerin alınması gerekir. İslam'ın kardeşlik ruhu gereği İslam ülkelerinin bu konuda özellikle öncü olması lazım. Arakanlı Müslümanlar bu dünya üzerinde yaşayan her insanın hak ettiği insani haklara ve yaşam kalitesine sahip olana kadar herkes elinden geleni yapmalı.

Adnan Oktar'ın Burma Times'da yayınlanan makalesi:

<http://burmatimes.net/the-winds-of-democracy-in-myanmar-must-blow-in-the-direction-of-muslims/>

<https://www.harunyahya.info/makaleler/myanmarda-demokrasi-ruzgari-muslumanlardan-yone-esmeli>